

ἴαν. Όποιος δ' ἔμετος ναι τούτων εὐπλέψει.

Πάρα πολὺ ναι ἀράχην γίνεσθαι, τοιδίντι αἰτιαρόντες τούτον
γίνεσθαι νανού, ἢν αράχην λίγη.

Τίποτε δ' ίαν τούτην εἰδούσιαν τοιδίντι σαν την θερινή
δεκαπάνταρη τοποθεσία, εφεύρατο. ἀλλὰ ναθήνει χαλκός
ναι πολλήτερος ἢ λυχνία δίχυν. ὅποιος μηδεὶς επαγγειλεῖσθαι
ἢ προδαμνεῖσθαι ἢ αὔλον τοῦτο τοῦτον. Κατὰ δὲ αὐτὸν
ναι τύροδεις ναι πολλοῖς ἄλλοις οὐδέποτε [vgl. f. 3].

Τοινὲ διαρρήγα [ποιότερας διαρρήγα Zeller] ίαν, εἰδούσι
αρδεουσαν τοῦτον.

Καὶ ταῦτα νιν αὗται εἰδειν.

Τὰ διαβήτα εἰδούσιαν ιαν. SS 46-49 s. A 33.

Διαδηρίζος Ηγυιολέπιλος (αἰδί Αθηναϊκής ή Δαμασκηνίας Σούιδας
οἵππου) χρονίς ἦτορ ναι Σεπτέμβριος η πέμπτη σεπτεμβρίου ναρά την
ΟΖ δευτερία [472-469] (αἰδί ναρά την ΠΙ [460-457] φεβρίου)
Αβδηρίτης εἰ Θράκην η πέμπτη σεπτεμβρίου ναρά την Αυγούστου
χαράπειν ναι Λιβυκόν. Εἰδούσια, ναι πάρη ναι χαλδαίη
πηρών. Μέθη ράρη ναι τοῦτο περιστατεῖ Ιερούσαλη Αιγαίου
πηλούτερος ναρά παραποτήτης επανδιδύθη σοργά, έταξη
παντόθε ναι τοῦτο περιστατεῖ ουντούντος Ηρακλείου ναι Δαρδανίου.

Τέταρτη διαβήτης διαβήτης ταυτού σοργάς την άνθητη.

Μαθητείς διαβήτης διαβήτης την περίληψης Μηρόδεμπος ὁ Χίος, οὐ πάλι
ἀποστάτης Αρδαρέπης ναι Ιππονεράτης διαρρήγας [sohier;
vgl. A 10].

Επανάθη διαβήτης Σούιδας ή Διαδηρίζος.

Καὶ Γελανίνος δὲ διὰ τὸ γράμμα πρός τοῦ περιπετειῶν την αὐτήν
θρύπην.

Τρίτη διαβήτης διαβήτης την SS 30, δια Μηρόδεμπος ματέρα πηρί^{την}
πηρών οὐδοντος. Εργάζεται ναι επιλογές. Αυτός της Ηεσχίας,
folgen Excerpta aus Diogenes.

v. 373.-374

Σούιδας [αὐτός Ηεσχίας] Κατάλογος [Schriftenverzeichniß]
Πηράφ την Διανοετονή Γλωσσήν ναι Σεπτέμβριον. Σει-
ρανός Βογιώντος [αὐτός Ηεσχίας] p. 640,5 Μείν. Ηγυι-
ολάφ γεγανεῖται [Συστοιχία Λ. Ι. II 31] καταγράφει
την Διανοετονή Λιγύριος διαβήτης ναι πηρί ποιαν Ηεσχίαν
κανονικήν. Εἰ διατηρεῖται.

Διογένης IX 45-49 Tetralogien - Ορνήτης της Θερα-

Katallagois:
Πηράφ την
Διανοετονή
Γλωσσήν ναι
Σεπτέμβριον
Σούιδας
Αὐτός Ηεσχίας
Σειρανός Βογιώντος
p. 640,5
(αὐτός οὗτος)

6
 Ηγενιανας
 Γερμανικος
 Τριπλασια:
 Πρειτη
 Διανομηρον
 Λεξισ
 Θραυσλος:
 Αναγριφης
 Βιβλια αριων
 μετα την Ελληνικην
 μετα την Ελληνικην
 Και
 Διαφορη λεξισ.
 ΙΙ 45-49

syllot. Τα διδιδα αιτω ναι θραυσλος αναγριφης μετα
 την Ελληνικην μετα την Ελληνικην την Ελληνικην.
 "Εκ δι Ηθινα μετα ταδε.

- I. 1. Πιθαρην. 2. Πρειτη συν των σορος διαδικοντ. 3. Πρειτη
 την Ελληνικην [so Suid. Τριπλασια: ειδη BP] 4. Τριπλασια
 την Ελληνικην [τοιχο δι ελληνικην την Ελληνικην ανταντα την Ελληνικην ουριχη].
 II. 1. Πρειτη ανθρακηθησαν την Ελληνικην. 2. Ανθρακηθησαν.
 3. Πρειτη ειθυντες. 4. Υπονυμητην ηθινην
 [Βιβλιογραφη μετα την Ελληνικην φελετη]. ο ρημα Ειδων ουχ επιστημενα.
 Και ταυτα μετα την Ηθινη.

εποιησα δι ταδε.

- III. 1. Μηχαν διαδικονησ (ον οι πρειτη θραυσλος Ανταντα
 εαντη Ελληνικην). 2. Μηχαν διαδικονησ. 3. Κορονηραγιν.
 4. Πρειτη ανθρακη.

- IV. 1. Πρειτη φυσητη προλη. 2. Πρειτη ανθρεπην φυσητη (η
 πρειτη σαρκη) διαδικονησ. 3. Πρειτη νοτη. 4. Πρειτη ανθρεπην
 (ταντα την Ελληνικην πρειτη διαδικονησ).

- V. 1. Πρειτη χυνων. 2. Πρειτη χρων. 3. Πρειτη διαφρεπην
 ερωντη. 4. Πρειτη ανθρεπην ουνην.

- VI. 1. Κραυνηραγιν (οπρε ιστην επιπρεπηνα [so BP, vgl.
 Suid. 3.v. ιππονηραγιν: επιπρεπηνα F: επιπρεπηνα
 Bywater] την προσημηνη).
 2. Πρειτη διδιδα [ειδη BP] η Πρειτη προνοτατ. 3. Πρειτη
 λοχηνη [F: λοχηνη BP] η νοτη [so BP] ΑΒΓ. 4. Ανθρακηθησαν
 πορνητην [Βιβλιογραφη μετα την Ελληνικην φελετη]
 ταντα μετα πρειτη φυσητη.

Τα δι Ανθρακην την ταδε.

1. Αιτιαν αργαλια. 2. Αιτιαν αργιοι. 3. Αιτιαν ειτια-
 λοι. 4. Αιτιαν πρειτη πυρος μετα την Ελληνικην. 5. Αι-
 τιαν πρειτη φυσητη. 7. Αιτιαν πρειτη διαν ΑΒΓ. 8. Αιτια-
 νονικοι. 9. Πρειτη μετα λιθοι.
 ταντα μετα την Ανθρακην.

Μαθηματικη δι ταδε.

- VII. 1. Πρειτη διαφρεπης χυνητην πρειτη προνοτατ μετα μετα
 φραιση. 2. Πρειτη χυνητητη. 3. Γινητητη.
 4. Αειθηνοι.

- VIII. 1. Πρειτη ανθρακηνη μετα την ΑΒ. 2. Ευαρε-
 σητη. 3. Μηχαν ειτιανητη την Αλφονσην, παρθηκη.
 5. Ανταντα μετα λιθοι [so die Hass].

(εποδοσθη)

IV 1. Οδροφραγίν. 2. Γυγραφίν. 3. Πλωτοφραγίν. 4. Αυλοφραγίν.
τοσαῦτα ναι τὰ μάθηματα.

Μαυριὰ δὲ τὰς;

V 1. Πρεῖ βρύθηται ἀπονοίντες. 2. Πρεῖ ποιονοίστε. 3. Πρεῖ πατέται
σύμπειντες. 4. Πρεῖ ωρίσται συρρίπτεται πραγμάτων.

VI 1. Πρεῖ θύμου τὸ πεπονισμένον παραστάται. 2. Πρεῖ αἰσθάνεται.
3. Πρεῖ γένηται. 4. Θραυσθεται προσώπων.

Τεχνιὰ δὲ τὰς;

VII 1. Πρεῖ πρωτείστε. 2. Πρεῖ διαιτητὴν διαιτηθεῖται. 3. [τὸ] Ιαπωνίην
4. Αἰτια πρεῖ διαιρίσται πατεματίσται.

VIII 1. Πρεῖ γεννήσται Γενελέων [σο ΒΡΓ] 2. Πρεῖ δύκεψίν. 3. Τα-
νεῖται. ναι 4. Θεοναγάχινον
τοσαῦτα ναι τὰ Μαυριὰ.

τὰ τονοὶ δὲ τὰς [Ergänzer des Kallimacheischen Pinax] ναι
τιαὶ ταῦτα Υπομνήματα ναι ταῦτα.

1. Πρεῖ ναι τὸ Βαθύτον ἵστηται πρεπεῖται. 2. Πρεῖ ναι τὸ Με-
ρόν. 3. Μαραντὸν πρεπεῖται. 4. Πρεῖ πολεῖται. 5. Χα-
λαισίας πρεπεῖται. 6. Κρητικὸν πρεπεῖται. 7. Πρεῖ πρεπεῖται πατεμ-
ῆται νερον τυπονται. 8. Ηλιον πατεμεται. 9. Χερινὰ πρεπεῖ-
ται πατεμεται [σο Β: χεριβαὶ πρεπεῖται πατεμεται ΦΡ].
ταῦτα δοκεῖται πρεπεῖται ταῦτα, ταῦτα ταῦτα
αὐτοὶ διανοῦσθαι, ταῦτα πατεματαῖνται εἰλικρινὴ πατεματαῖνται.
ταῦτα ναι ταῦτα ταῦτα εἰλικρινὴ πατεματαῖνται ναι τοσαῦτα.

v. 374 - 389

Diod. de comp. verb. 24

Im mittleren Stile ragen Herror

απερούσιον δι ναυτινῶν δέσπαρτον πλανητῶν ναι πλανητῶν ναι
Αριστον. τούτων καὶ εἰπούσιον πρέπει πάντας πάντας
να παρατελεῖσθαι λέγονται.

Vgl. Timon S. 367, II.

Διονυσος:
Decomp. verb.
24.

v. 375 -

Οὐνοδι παρὰ τὰ παπούτσια πρεπεῖται πρεπεῖται
ταῦτα παπούτσια τούτων διαγωνίλων. Οὐνοδι παπούτσια
τούτων παπούτσια παπούτσια, τούτων παπούτσια παπούτσια

Αριστον:
De Gen. ob
Corr. A. 2
315^a 34

Αἰτιον δι τοῦ τοῦ οὐνοδι προπονούσιον παπούτσια
τοῦ οὐνοδι τοῦ οὐνοδι [die wissenschaftliche
Metaphysik der Arz], τοῦ τοῦ οὐνοδι παπούτσια

Αριστον:
De partit.
anim.
A 1. 642^a 24

Aitz.
I 13.18
D. 285

In Bericht über Epicurus, also nicht theophrastisch.
 Διηγέρεται τὰς ἔργα δύο, γέροντας καὶ σχῆμα
 οἱ δι Επικουρος τοῖς μαθηταῖς βάρετ προστάτευεν. 12.6 D. 311; ebenfalls hinter Epicur] Διηγέρεται
 τὰ πρώτα φυσικά σωματά (ταῦτα δὲ τὰ σωματά) βάρετα
 συνέχειν, μετασταθεὶς μεταλλαγματαῖς εἰς τὸν απίριτον.
 Συναντοῦσθαι δέ τις μοναχιαν σαράχην ἄνοιξε.

„Νόον χαρέ χροῖν, νόον πινεῖν, νόον κλίνειν, νόον δέ ταο-
 γον ματινόν“ [fr. 125]

Ο Διηγέρεται φυσικά ταῦτα συνέδειν τὸν αἰρετὸν φύσηται
 νοήσιμον αἴσθησαν τὰς αἰσθητὰς πειθαρεῖς ὡς πρότερον
 τὰς τοῦ αἰθρίου αἰσθητὰς αἰσθανούσιντον αὖτε. φύσης δέ εἰ-
 δην ταῦτα λέγειν τοῦτον τὸν φύσην τὸν φύσην τοῦτον
 φύσιν.

Τὸ τὰς δινέκταντας διαδικασίας τοῖς οἷον “νοητοῖ” ματι-
 “πρότερον ἀγαθόν”, οὐ μέντοι τοῦτον τὸν προσεγγιστήν
 φύσιν.

“Οποιος δέ πάλιν πεπονιῶν ματινός παρατίθεται πεπονιών,
 διηγέρεται τοῦτον διαδικαστήν, ποιησατε τούτον.

Καὶ τοῦτο δὲ σύμπαντας αὐτοῦ νοήσιμον τὸν λόγον τοιόδε.

Νοητοῖς γέννησιν προτίθεται παρατίθεται πεπονιών ταῦτα
 μέλλειν ματινόν ματινόν, παρατίθεται πεπονιών δέ
 ματινόν μετατίθεται ταῦτα πεπονιών [vgl. fr. 156]

Καὶ τὰς δινέκταντας ματινόν ματινόν μετατίθεται
 προσεγγιστήν, προσεγγιστήν δέ τοι μέντοι.

Αἴγανεν οὖν ταῦτα συντάσσειν συντάσσειν χωρίς ποι-
 ούσιαν τοῦτον, τοῦτο δέ τοι μέντοι χωρίς τοῦτον, τοῦτο
 ταῦτα ταῦτα συντάσσειν ματινόν μετατίθεται δέ
 παρατίθεται παρατίθεται πεπονιών ταῦτα πεπονιών
 προσεγγιστήν ματινόν μετατίθεται.

Καὶ παραγίνεται ματινόν μετατίθεται παρατίθεται
 ποιησατε διεγέρεται ματινόν τοῦτον τοῦτον μετατίθεται
 πεπονιών ταῦτα ματινόν ταῦτα μετατίθεται πεπονιών

Γαλινός:
 De Elen.
 Sec.
 Hipp.
 I 2
 [I 417 K.]

αἰτῶν οὐαῖς τὸν αὐθίουντο

Απαθῆ δὲ ὑποτίθενται τὸ διώγμα τὰ πρώτα (τίνεται νέοντας τὸν ἄπο συγκρότητος ἀθραυστα, μαθάπτωσι τοῖς Επικούροις, εἰσὶ δὲ οὐδὲ συγκρότητος ἀδιαιρέστα, μαθάπτωσι τοῖς τοῦ Διονυσίου), ἀλλὰ οὐδὲ ἀλλοιούσται μαρτλί δυναμένα ταῦτα διέτας ἀλλοιούντος, ἀτὰ πάντας ἀρθρωτοὶ μαρτυρίουνται, διδαχθίσκεται τοῖς αὐτοῖς, οὐτε οὐδὲ θεογαῖονται τοῖς φαντασίοις τοῦ ξεροῦ, μαρτλί τοῦ τοῦτον τοῦτον οὐθὲ κρατούσται οὐδὲ φυγαῖονται, οὐδὲ δὲ διὰ μέττης τοῦ γούρτη μετανοεῖται μητριώνται, οὐτε ἀλλα μετὰ τοῦτον τοῦτον πολέμου τοῦτον μαρτλί γενέντας γενέσθαι.

Διορθωτοὶ
v. Βιονάνδα
fr. 80.81
col. 3,3
[Bull. Corr. Hell.
21 423]

Ἄρχετε τῷ Διονυσίῳ τοῦ χρυσαῖ λόγῳ, γενετήριοις εἰλεύθεροις φέντε τοῖς αὐτοῖς νεύμασιν τοῖς δια τοῦ πρὸτελλήτα τοῦντος οὐνυπούσονται, ἵνα πρότερον δὲ φαντούσται μαρτυρίουνται τοῦτα, φανούσι πρὸτερούσιον οὐδὲτος οὐδὲτος οὐδὲτος ποτὲ τοῦτον, μαρτλίσθεροις τοῖς τοῦτον αὐτοῖς μηνοῖς τοῦντος τοῦτον. Τοῦ Διονυσίου περούχωρος, Επικούρος διὺς φῶς ἡγεμόνης παραγγελτικόν τοῦτον τοῦτον τοῦ πανούσιν διέτασσε;

Πλατωνάρχοι.
adv. Colot. 3
p. 1108 E

Ματροὶ πολλὰ χρεῖον αὐτοῖς εἰσιδιάνυσσοι τοῦ Διονυσίου δὲ τοῦ Επικούρου, οὐτε ἀλλοι τοῦ Διονυσίου μαρτυρίουσι, οὐτε τοῦ πάντοι Επικούρου γενετήριοι, πρὸτερούσταις φέντε τοῦντος τοῦ Επικούρου διὰ τὸ πρότερον ἀγαθότατον φέντε τοῦντος, οὐτε τοῦντος τοῦ πράγματος Διονυσίου προσαρχόντος διὰ τὸ πράγματον αὐτοῦ πρότερον τοῖς αὐτοῖς ποτὲ φέντε.

Οἱ δὲ Μητρέωντος μητρίους (τοῦ τοῦ) Πολιοὶ φιλοσοφοὶ οὐκέτι, οὐτε τοῖς μητρίουσι Διονυσίους, τοῖς τοῦ προτελλήτου Επικούρους τοῖς τοῦ οὐρανοῦ.

Διονυσίος
x 8
[Επικούρος
μαρτλί]

Διονυσίος Λιγόδινος

(αὐτούσιον)

Επειδή τοι παρεδωκει η ποντικιών πατέρας πάρι την αρε-
ψην δόχυνα παλαιόν είναι πρόσωπο Σιδηνού Μώχου
πρὸ τῆς Τρωικής χρόνιας γενετής.

Σεράβε: XVII
p. 757

Διηγέριτος δὲ μακρινούργος αρθρούτ. Οὐτοῦτον ἀρ-
χαιοτέραν εἰσενέμειντες οἱ δόχυνες κατέτησαν ἄλλον
ἢ Στρυμόντος ποταμούνιος πέπον Μώχου περὶ πρόσωπο
φοίνικος μακρογονίου.

Sext.:
adv. math.
II 363

Tὸν μὴ γειτονοῦργον ἕργον θεοῖς γαρ οὐδενός τοις βασιβάρην Διηγέριτος
ἄσφαλτον ... ποιεῦντες γνωσθεὶς Μώχον ναὶ θράντα p. 1

Zānoktis ναὶ Aibis Adarca.

Sext.:
IX 24

Eἰσὶ δὲ οἱ ἄλλες τῆς γηραγούρης μαρτιώνοι παρα-
δόχυνες προσώπων της ινοτάς οὔτε οὐτε διττάς ήτε, ἀργόν
γάιντες είναι δόχυνες ματέρας Διηγέριτος· ἐρυθρῶς ψάρων οὐοι, τα-
ναὶ τοῖς περιποτοῖς παθιώντες αὐτοῖς πάλαιοί τοις αρθρούτοις να
θάνων προστίθητες μεραρρούτες ματα-
στηρίους ουδέποτε [Κοντερίτης] εἰς ναὶ σάντην εἰνίοντας
ζευνατόντες δρόντες οἴστατος τούτων αἰχθούτων έτεν.

Act. II 25, 9 [D.356] (über den Mond) s. S. 320. 37. 30
(θεατήρων φαινόμενον) §3 [D.361] Διηγέριτος
ἀποονίασθαι την ιδέαν την περποτάρην
καὶ αδικίην ναὶ βάνας.

Act.
II 25, 9
§3 D. 356
§3 D. 361

Διηγέριτος βροκτής τετράγωνος μαρτιώνοις ἀρναντάδοις
τὸ περιπλέκεται κατόπινος πρότερον οὐδὲν ερ-
γαζειντάσθιντες. Αρπάσαν δὲ σύγκρουσιν εργῶν,
οὐπέποια φεύγουσα τοῦ πηρός διὰ τὴν πολυνήμα-
την προγένετας παραπείρην τε τὸ αὐτό συναδίσημενα διη-
γέριτος. Κραυγήν δέ, ὅταν εἰς παθαρότητες ναὶ διεποτέρης ὀ-
μάδωτης εἰ ναὶ ποντικόν πόννων, ματάρογεις αὔρετος καὶ
κυρικότητος πηρός η τροπή στεγνεῖται. Πρινοῦρά δέ,
ὅταν πολυνήματα συκρινούσαντας τούτος τοις πολυ-
νήμοις μαραχοχθίνηις χρειάτης ναὶ μοιοχεῖται οὐκέτι
τίτιν σωματοσαρσίνην την πολυνήμην οὐταὶ τὸ βάθος
οὕτιντος λάθης.

Act.
III 3, 1
§3 D. 360]

Ait.

IV 5,1

ED. 391]

n. Theod.
rot

Ἔπιποντάς τον καὶ οὐδεὶς ὅρμος ναι πλέον
τυγχάνει τόπος [καὶ] τὸ ἀγρονομὸν ἐργάσθαι.

Ait.

I 15,8

D. 314

415-401.

Ἄνθρωπος καὶ θάνατος τὸ δὲ *τελείωσις*
Σύνδεσμος ~~τελείωσις~~ καὶ ~~θάνατος~~ καὶ ~~ἀποθνήσκειν~~, συγγενεῖς
τε καὶ ~~τελείωσις~~ καὶ ~~θάνατος~~

Σηράνι

I p. 61

Τελείωσις δὲ μαρτύριον τὸ γενοστόντες γενε-

κατόπιν

Stron.

II 138

p. 503 B.

Ait.

II 25,9

ED. 356

v. 402 - 416

I. II. Διηγήσεις

I. 1. Πυθαρόποτες

I. 2. Προτερεῖς τοῦ Σοφοῦ Διάτονου

I. 3. Προτερεῖς τοῦ Αἰδού (ΑΒ...?)

Ait.

IV 168 B

113.6 Koll.

Πρότιτος

inventus III

Διηγήσεις δὲ Αἴδης Διορθοῖς μοιχεύεται ἡ παραγγελ-

μετὰ τῆς παραγγελίας. Καὶ διαγνοῦται αὐτοῖς τὸ Μήτηρ

διανομοῦ καὶ τὰ Τρεῖς τοῦ Αἰδού θάνατον τοῦτον εἰ-

τεντεῖται τὸν πατέρα τοῦ Αἰδού θάνατον τοῦτον εἰ-

FRAGMENTE

λαῖς ἔθεσαν οἱ Δημόκριτοι ἀρνεῖσθαι τοῖς τοῦ Αἰδου
χειρούσιν. οὐτοὶ διεγένετοι εἶναι Κολάρια. τοι πλάτων
τούτοις. Εποίησεν ὅμα πάλιν τὸν *τετράγωνον* τὸν
Επιπλούσιον *θόρυβον* τὸν ἄρνος καὶ ἄρνηστα *γίγαντα*,
πῶς τοι ἀποτελεῖσθαι τοὺς ἀναδιπλανούσας διατάξεις. οὐδὲ γένεται
θάλαττας ἐν τῷ οὐρανῷ οὐδὲ τοῖς αἰγαλοῖς. μαρνάσσεται τοῦ οὐρα-
νος. οὐδὲ τοις πληρῶσι τοῖς τελείοις οὐδὲ τραχιαστοῖς
τοπίοις. οὐδὲ τοῖς φύσεις οὐδὲ τοῖς φύσεις τοῖς φύσεις.
τοις φύσεις οὐδὲ τοῖς φύσεις οὐδὲ τοῖς φύσεις οὐδὲ τοῖς φύσεις.

I.4. Τοτοκίμη.

Τοτοκίμην ή Αθηναίαν ματὰ Δημόκριτον πούρον
τονιζεῖσθαι πίνεται σὶ τοι ποτηρούσιν τοῖς ταῦται.
βούλευσθαι ματήσι, δίκαιος πολιτευτείσθαι πρότερον τοῖς ταῦται.

II.1. Τοτοκίμη ή *Τοτοκίμη* Αρτεμίσια.

II.2. Αγαλθίας Κέρας.

II.3. Τοτοκίμη ή *Εσθοτη*.

Οὗτοι εὖτε μετανιατοποιηταὶ τοῦτον πολλὰ πρόσ-
ον γενεθλίον ἐπιχειρεῖ πράγματα τούτα περὶ
δικαιούσιν καὶ βιάζονται μὲν εἰναντίον πάντα γένεται
ταραχὴ εἰπεῖν τοῦ πόνου.

Etym. Orion.
p. 153,5

Ἐπινοεῖσθαι
εἰς Διογένη
v. Oineanda
fr. 27.
[Bull. Com.
Hell. 31
374]

Ἐπινοεῖσθαι
εἰς Διογένη
v. Oineanda
fr. 27.
[Bull. Com.
Hell. 31
374]

Τοτοκίμη ή Αρτεμίσια ητοι τοῦτον πρόσον, ματήσι
τονιζεῖσθαι τοῖς φύσεις, ματήσι τοῖς πρόσον, ματήσι
τονιζεῖσθαι τοῖς φύσεις αἰσθαταὶ τοῖς φύσεις ματήσιοι.
αἴτη τονιζεῖσθαι τοῖς φύσεις φύσεις, ματήσι τοῖς φύσεις
βαλλεῖσθαι ματήσι τοῖς φύσεις οὐρανούσιν τοῖς φύσεις, ματήσι
τονιζεῖσθαι ματήσι τοῖς φύσεις προσώποισι τοῖς φύσεις. οὐδὲ
μορφὴν αἰσθατοῦσι τοῖς φύσεις.

Ἄλλα ματήσι Αθηναίας τοῖς φύσεις διδάσκου-
σιν. Δημόκριτος γε τοῦτο πρέπει τοῖς φύσεις τοῖς φύσεις
αὐτοῖς ματήσι τοῖς φύσεις προστέρεψεν. ματήσι τοῦτον
τονιζεῖσθαι τοῖς φύσεις ητοι ματήσι τοῖς φύσεις προστέρεψεν.
τοῖς φύσεις ματήσι τοῖς φύσεις προστέρεψεν, ο προστέρεψεν
τοῖς φύσεις ματήσι τοῖς φύσεις προστέρεψεν, ο προστέρεψεν

Κλάσις
Strom.
II 139
p. 498P.

μηνανδρος. Ευαρατος δι αυτην παντας και δι Απολλοδοσος ο Κοφινανδρος χαρχαρητας μεταποιησε Ναυρεγαντ την ευαρατην παντας.
και την ρητην ιητην δηλωσην Διουσπιρον αταυβιντιντερτας.

II. 4. Υπονομανδρος Ηθινη (ΑΒ...?)

Nicht identisch den mechten Hypothenen unten.

III. IV Οπυνια.

III. 1. Μηρος Διανοεινος <Λευκιππου>

III. 2. Μηρος Διανοεινος.

Διορθωση: Γερονδη [Demokrit] τοι την χρονον οι αιρετογουν ειναι
ΤΧ. 41 Μηρος Διανοεινος, νιοτην πρωτην Αναγκησα,
την αιτον πειροτην πειραπεινα. ουτεταξιας θηγα-
μη την Μηρος Διανοεινος την πολην την οιδην
αποντα πειραπεινα (και επαναποιειται).

Φεινροτ φεινροτ δι εγου ει παλοδηπην ιστεπαιδην δηλω-
: παλοδηπην εριον πει Αναγκησα, οι οιν ενοντα αιροτ αι δοξαι
· ιστορια. αι τη πει ηδιουναι στινη, αιτη λεχαιν, τοι δι
α Διορθωση. ισπιρυσται, διανοεινος ει αιτον τη πειρι μηρος Διανοεινος
ουτη και την νοι διχοτομηται πειροτην αιρον, οι δι γι
προγινωνων αιτον.

III. 3. Κερονοχεραψιν

III. 4 Περι την Πλανην.

IV. 1 Περι φιλοντη Α <η Περι Κονταντινου>

IV. 2. Περι φιλοντη Β ει Περι Αυτελεστηντην Περι Σαρντ.

IV. 3. Περι Νοι <Λυνιανην> } ει Περι Φυχην.

IV. 4 Περι Αισθιον

V. 1 Περι Χυπην

V. 2. Περι Χρονην

V. 3. Περι ειν Διαφρενην Ρουντ <η Περι Ιδειν>

V. 4. Περι Αναγιρυνσιν.

VI. 1. Κραυνηντηρια.

VI. 2. Περι Ειδην ει Περι Περοειασ.

VI. 3. Περι Λοχινην ει Καινη ΑΒΓ

Sext. Ε-ει τοι την Καινη δι ουντην πρωτην την πειρην δια
ΤΗ. 138. 139 την αισθιον την δι διανοεινος, ει την πειρην
διανοεινος ειν διανοεινος και την πρωτην πειρην δια-
την ειν πειρην ειν αισθιον πειρην, την δι δια την αισθιον
πειρην διανοεινος ειν πειρην πειρην αιτη τη πειρην διανοεινος την
πειρην διανοεινος.

Ληγη δι μετατηρια.

“Γενιγη δι ουντην πειρην, ει πειρην πειρην, ει πειρην πειρην-

ος περὶ τὰ δημόκριταί εἰσιν, οὐδὲν, ὅδιν, γράφεται, φέρεται.

"Η δὲ γνῶναι, ἀπολαμψίαιν δι-ταῖσται."

Εἴτα προειπεῖν τὰ συνοτικά την γνῶναι επιφέρεται.

"Οὐτανὶς συνοτικόν μάθεται πρότερον τὸν εἰδατον περὶ αὐτοῦ ποτε περιβοταλόν ποτε προστατόν ποτε τούτου περιβοταλόν. Ἀλλ' εἰ τοις δημόκριτος (δημόκριτος, τοῦτο επιγράφεται) τὸν γνῶναι ὄφελον ἔχοντα τοῦ πρώτου δημόκριτος.

Auctoratæ

[Einfach die Tetralogienordnung der Physika eingereichte Problemschriften]

1. Aitias Οράσιος.

2. Aitias Αἰρετος.

3. Aitias Επιπόλοι.

4. Aitias Πρετόριον ματτωτον πρετόριον.

5. Aitias Πρετόριον.

6. Aitias Πρετόριον Σπαρτιανον ματτωτον πρετόριον καπνον.

7. Aitias Πρετόριον ΑΒΓ

8. Aitias Συγγριανοι.

9. Πρετόριον λιθοι.

VII - VIII Μαθηματικά.

VII. 1. Πρετόριον Διαδοχὴ Γνωστῶν [Γνωστοῖς] ἢ Πρετόριον Καταστήσεων ματτωτον.

VII. 2. Πρετόριον Γεωμετρία.

VII. 3. Γεωμετρία.

VII. 4. Αριθμοί.

VIII. 1. Πρετόριον Αριθμογράφον ματτωτον Ναυτού [Κλαύδιος Ηλιότελος] ΑΒ

VIII. 2. Ευθείαν ματτωτον.

VIII. 3. Μητραὶ Επικοροντος Αριθμογράφον. Παρατηρησα.

Theophrastos Σchrift Πρετόριον Διαδοχὴ τον Αριθμογράφον

Διαχ.
V. 43

Αποδεικ
de
Proven.
p. 65.
15
Schneid

Ματτωτον αττικὴ θεοσοφία ματτωτον Διαδοχὴ τον πρετόριον Διαδοχογράφον ματτωτον επιδεινοτελος Χειρας την ιεροῦ ματτωτον επιδεινοτελος.

VIII. 4. Αντίθετα Κληρούσαι.

Επων οντίθετα οντίθετα (οντίθετα).

IX. t. l. Αριθμογράφοι

IX. 2. Γυναικεία.

Agathem. Agathem. I. 1. 2 οὐτος (nach Anaximander, Hekataios, Hellanikos) Δανιάριος εἰσπρέπει τὰ πλεύσηα τῶν Ευαραιών γενετικαὶ πρεσβύτεροι εἰσπρέπει τοις αὐτοῖς. Εἴτε Δανιάριος ναὶ δέος
ναὶ ἄλλος τετός τοις πρεσβύτεροις ναὶ πρεσβύτεροις εἰσπρέπει τοις αὐτοῖς ταῦταις ταῖς σινοῦσιν εἰσπρέπει τοις αὐτοῖς. Μήτη δὲ
μητραῖς θεᾶσιν θεᾶσιν θεῖοις Διόποτε τοις δύνατον τοῖς εἰσιν
τοῖς γένεσι. Προτοτε διαδηγοὶ πολιτείας αὐτοῖς συνέδει, οὐκ
προσάντης τοις τῷ μητριόν τοις δύνατον τοις αὐτοῖς εἰσενοντα.
Συνίνειν τοις ταῖς διαδηγοῖς τοις πρεσβύτεροις.

IX. 3. Πολοχραιαί.

IX. 4. Ανθεκραιαί.

X. XI. Μαντίναι.

X. 1. Ήρι Ρυθμοί ναὶ Κρονίαντ

X. 2. Ήρι Πολιτοῖς.

Kallipolis
Strom.
VI 168
p. 827 f.

Καὶ διηδηγοὶς οὐαίστε [Plato Ion 534 B] πολιτοῖς διέστησα
τοις "ἀρχαῖς" τοις διαδηγοῖς ναὶ ιροῦ πρωγαλοῖ,
καὶ πάρα εὐθύνεται [f. 21. 112, 119].

X. 3. Ήρι Καλλιστοῦ Εανν.

X. 4. Ήρι Εἰρήνης ναὶ Διονύσου Γενναῖδαν.

Ecclesiast.
ad 1. 1
p. 370. 15

Τὸ Γάγγα δοκεῖν φίγα γαρ οὐκ εἶναι ναῖσισα Δι-
ηγορίστος διαιτοῦ νῦν νῦν δίγιν [aus Photius, Leseenblone
ρῦτον ποτοχρίαν τοις διηδηγοῖς erhalten].

Excer. in
Diogenes Thrax
p. 184. 33 f.
Hildes.

Ταῦτα ταῖς δοξίνις εὑρίσκοντο... παρὰ Διηγορίστος
απορεῖται διηδηγοῖς ναὶ δικαλοῖς.

XI. 1. Ήρι Ζῆνος οὐ Θεοπάτην ναὶ Γανούσιν.

Aid. 36. 1
[II 109. 2]
Armin

Οὐδὲ διηδηγοῖς ηρι Ζῆνος φοῖσιν αὐτοῖς:
"Ζῆνος" η φοῖσιν δάχτυλον διαβούσιν πάντοις εἴτε
ενεργοῖς πάντοις, οὐδὲν οὐδὲ οὐδὲ θεῖος ναὶ δι-
καλοῖς φοῖσιν εἴτε ναὶ ναὶ σοφῆις εἴτε εἰρηναῖσι. Vgl. p. 18.

XI. 2. Ήρι Αστραῖ.

XI. 3. Ήρι Τυμάνην.

XI. 4. Ορογαστροῦ [Buchzahl fehlt, oder Ορογαστροῦ].

(ινδούστη)

XII. XIII. Τεχνική.

XII. 1. Πρόχωρος.

XII. 2. Ήραί Διάστημα in Διάστημα.

XII. 3. Ιντρούιν Γάννην (Γάννης Βούργαρος).

XII. 4. Αιδηναργία Αναργία ναι Επιμαργία.

XIII. 1. Ήραί Γυναικίνη in Γυναικίνη.

XIII. 2. Ήραί Συγχεαρίνη.

XIII. 3. Ταυτική.

XIII. 4. Όντο γένους.

Aus unbestimmten Schriften.

Mingat επιδιδούσιν καὶ συνονταν ἀβλαγίαν τῆς φύσης,
 ρόραν αὐτῶν ἡ γένησις. ἐν τῷ αὐξιναν πάρεσται
 ταῦτα μεταβολὴν τῆς ἀπονοτατηνίας. τοῦ σπέρματο
 τοῦ ερυθρίνας; ἀρθρόποτος καὶ θρύποντος οὐρανίου
 ναι ἀνοντατα.

B6 Naturp.
 Vol. 2
 pach.
 I. 994
 P. 100 P.
 P. 226.227
 P.

Iam. ref. VIII 14 p. 428 Gott. Αρθρόποτος - ιφιούρας, ψυρι (Monosimus) κατ
 ἀνοντατα - οργάνων.

Sieb. III 6, 28 ιφιούριν ἀποτατηνίαν οὐρανίου.

Vgl. Gal. XVII A 521. Tiber. XXVIII 58. Cael. Aus. u. Chron. I 4. Alter Arzt,
 nicht Deucrat [Ritter], der Epikur p. 118, 130s [D. X 118] ουρανίων
 περιοδικός, οργάνων τοῦ ἔθετος.

Ιφιούριν ἀποτατηνίαν οὐρανίου. ιφιούρας καὶ ἀρθρόποτος ιφιούριον
 ναι ἀνοντατα αὐτοῖς τοῦ οργάνων.

v. 426

Διαδημοτος διεῖται ποιοντατα μετάλλου, τὸν ποιοντατα φύξεων
 τοῦ οργάνων, τοῦ διαστηματοῦ ναι τάσσεται.
ποιοντατα οργάνων τοῦ οργάνων.

Διαρρ. IX 72
 nach
 Zeno
 p. 4.
 S. 140.4

Διαδημοτος ποτε αὐτοῖς, οὐταντα. ἐδητα βούλοθατα μετάλλου
 τοῦ οργάνων αἰνοδοξεῖται τοῦ θεοῦ οἱ βασιλεῖς
 αὐτοῦ περιοδικοί. Κατ ταῦτα ναὶ μὲν ταῦτα τοῦ αἰνοδοξοῦ
 τοῦ θεοῦ αὖτε δοκεῖται ναι ὅποιοντος πλευρανίαν
 ἀριστερανίαν τοῦ οργάνων ναι τοῦ ουρανίου ἀριστερανίαν τοῦ τοῦ
 ουρανίου οὐχ ἀριστερανίαν, οὐταντα δια μετοικούσι αὐτοῖς
 μετοικούσι τοῦ αἰνοδοξοῦ πλευρανίας ουρανίου τοῦ αἰνοδοξοῦ
 ναι τοῦ θεοῦ τοῦ οργάνων ναι τοῦ θεοῦ ουρανίου.

Διαδημοτος
 Αριστερανία
 Πλευρανία
 τοῦ αἰνοδοξοῦ
 τοῦ θεοῦ
 τοῦ ουρανίου
 Π. E.
 XIV 274

18
τρισδεκάτη μαι βασιλίδα, μαι τὰ λαγούς των αὐτοῖς πόρων πολλούς,
τοῦ δι τὸν ἀπόγειον εἰς τὸν ἀπογέλιον διον μαι τοῖς προθυμοῖς
τας αὐτὰς οὐ πολλαὶ εἰσπίνονται.

[Γαλινός]
Defin. Med.
439
LXIX 449 K]

v. 427

Διηδογεῖτε τὴν ἀρθρωτὴν τὴν τοταὶ μαι ἀρθρωτὴν
τοῦ "

Σειρά:
"Επιστολή
7.10

Democritus ait: unum mihi pro populo est et populus pro
uno.

Πλούταρχος
Αντινεκτ.
corp. aff.
2 p. 500 D.

v. 431.

Δέκανος σὺν τῷ πόλει τῷ μολλᾷ γένεται. Τὸν ἄρθρον, οὐδὲν αὐτὸς
οὐδὲν τούτοις μαι ταῖς φύσεις τῆς αὐτοῦ ταῖς τούτοις
προσαντονται δίκεται οὐρανός. Τὸν δὲ σαντὸν ἔνδο-
τες τροφής, πονιδῶν τοι μηδέναθες μαι
ταῖς ταῖς τούτοις εἴδοσις μαι θεούρησια. Οὐ γοῦ
Διηδογεῖτε, οὐδὲ τοῦτον τὸν πρότιμον τοῦτον προπτερούτος
μαι ταῖς πονηροῖς πονηραῖς τούτοις, αἰτίαν τοι ματαί τούτους
μαι ταῖς πονηροῖς πονηραῖς τούτοις.

Τιθοραξός οὐτε τὰ γράμματα μηδὲν πρέπει μαι
Quæst.
Conc. I 45
p. 614 DE

p. 614 DE

τούτοις μηδέναθες μαι ταῖς Διηδογεῖται
τοῦ πολλοῦ μαι ταῖς τούτοις δίκεται προστονται.

[Verderb.

τούτοις μηδέναθες μαι ταῖς τούτοις δίκεται προστονται.
[so Clem. falsch statt τούτοις μηδέναθες μαι ταῖς τούτοις δίκεται προστονται; vgl. Tim. (f. 282) μαι
ταῖς τούτοις δίκεται προστονται (l. inca)]

Τιθοραξός v. 432
desollet.

artim. 20
p. 974 A

Γελοῖσι τοις τούτοις μαι ταῖς τούτοις τοῖς τούτοις σχῆμα σχῆμα
τούτοις, τοῦ Διηδογεῖται προστονται μαι ταῖς τούτοις

τοῦ πολλοῦ μηδέναθες μαι ταῖς τούτοις προστονται μαι ταῖς τούτοις

τοῦ πολλοῦ μηδέναθες μαι ταῖς τούτοις προστονται μαι ταῖς τούτοις
τοῦ πολλοῦ μηδέναθες μαι ταῖς τούτοις προστονται μαι ταῖς τούτοις
τοῦ πολλοῦ μηδέναθες μαι ταῖς τούτοις προστονται μαι ταῖς τούτοις
τοῦ πολλοῦ μηδέναθες μαι ταῖς τούτοις προστονται μαι ταῖς τούτοις
τοῦ πολλοῦ μηδέναθες μαι ταῖς τούτοις προστονται μαι ταῖς τούτοις

Σχολιαρχός
in Hor. AB
JUN 137

v. 434

Διηδογεῖται τοι μηδέναθες μαι ταῖς τούτοις προστονται.

Στοβαιοτός II
(Ecl. Eth.)
1.12 Wachau.

v. 436

Διηδογεῖται. Μηδέναται προστονται προθύροι, μηδέναται
τοῦ πολλοῦ πίναται.

o. 436. 7.3¹

Εξιδανοντιν ουντιν δενηνταν οιντι οδιν ιν χρυσοι. Ψυχην
οιντηντην δαινοντιν

Στοβανος II
(Ecl. Eth.)
Wachsmuth

o. 437 9.4.

Οι δι θροι τοιοι ενθρωποιν διδοντι γαρθα παραναι παλαι ναι
νον. πλην ένδοντα ηναι ναι θλαβηρα ναι ενηγεια. Ταδε ο
ουκετι πάλαι ουτα νον θροι ενθρωποιν δηρενται, αλλα εργοτοιν
δεντι εγκαταστουν δια νον λερδητα ναι εγρωνται.

o. 438 36.40. Διανομητον
Ουτελόχερ ενθεργαστην προφητην ανενειον ουτε προφητην εγαθη
λόχον θλαβηρην ληγενται.

o. 439 36.72

Τοι αιλοντι. Εκι πον νον διεντι ναι γρεζελα αγουριν χροντχαρ
αδ δεδαντιν φρεντ. αλλα θραιντροντι νανεντ.

o. 440 t. 1.27.
Διανομητον. Ανθρωποιν εργατον διχαρ γαλλοντωντοντο
λόχον πονενται. διχηντην παραγαγετην τελέσεν δουντραν
ποχθηταις δεθοι, συννοντι διχαρ ειχη ενθρωποιν διχην
ουδετι ει αντιν τιθηνται.

Στοβανος
(Flor.) III
Hense.

t. 1.210.

Διανομητον. Ανθρωποιν παλε ειδην πιντατην περιοντην λεψιον
ναι διον συναπεινται. τα δι εδαντοντα ναι περιβα-
λοντα μεταπιπεινται οι ειδη ναι γρεζετην περιοντατ
ποινται την περιγκαται διεντι προφητην διαστηται μεντ
νεναι την περιγκαται ποτε πολετηται ποτε νονται εθνοι. ναι τοιτ
διανομητον διεντη την περιγκαται ναι τοιτ παρεδοται
αργινται την περιγκαταιναι οιν θανατονταιναι εδην περιγκαται
περιγκαται ναι την διανομητον ποτε προσερπεται. ναι δι
ταλαιπροτεινται ποτε βιετ θρεπται, θανατονται ο παροχοντωνται,
θηνται τη παρεδοται σοι ναι διπλαγηται γρεζεται περιαται
επινεται, ναι ποτεν ποτεν επιθυμηται συνταιται πανοπα-
θηται διχην. ορατ θανατεται ποτε περιεται ναι γαναρ-
δουνται διπλεται αλλα ανθρωποιν ναι ειντριγινται πασαι
ηρα προσερπεται οι επινεταινορηται αραγαγηται ναι ειντελλεται
δι επιθυμηται λειχηται ποτε προσεται δινεταιται οι ενοι πανο-
ται. διετηρηται ποτε ποτε διγραδαι χρειν, τατ δι ειτ εθνοι παραχ-
τηται παραβληται ποτε ποτε διγραδαι προτεται ποτε ποτε επινεται

20

Προσόντων μαίαναριδέων εἰνεῖν οὐθενῶν ἀπάρχοντο,
ὅποις αὖτε βίβλοι πρόσουν μαίαναρι. ταῦτα γὰρ τὸν ἀπί-
κημον εἴτε γράμματα σύνθετοι εἰσιαντεῖν εἰσι μαίαναρι-
λίκασιντας τοις τινὶ διορατοῖς. φύλον μαίαναρι διορα-
τιν.

Στολαιοῖς ο. 442

III. 3.46 Διγονγίτον. Αἱ νεράται εἰσιστούσαι ἀπό τον θεραπευτήν τρό-
πον τίτανει.

3.71. Αρούραιοις ἐνορθοτείνειν τοῖς μέσον. οἱ δέ τινες λοιποὶ δια-
νομοί τοῖς μέσον σεργίουσι.

3.74. Αρούραιοις διορούσσοι τηροῦνται διοράσαι.

ο. 443

5.26. Τετάρτη πολυτελα μετανάστην παρατίθονται, απαρτα διεργούσιν.

7.25. Διγονγίτον. Ανθρώποισιν τοῖς πατέρεσιν ποτοῖς, κατὰ μαίαναρι-
τούσιν πρόσων. Εναὶ δὲ πόλιν τὴν διορούσσον, γραψί δι διο-
ράσσονται.

10.43. Τετάρτη. Χρησάνται ὄρφεσιν τοῖς ὄρφεσιν μέσοι, πεντηκόσιον
τοῦντος χαριτιτέρεσιν μέσοιν τῷει διεργεῖται μετανάστην ποτοῖς.

10.44. Διγονγίτον. Κατὰ μερά δημιαὶ δημιαὶ φύγει.

ο. 446.

17.25. Διγονγίτον. Εἰργάζουσαν τοῦντον στον οὐρανόν. αδελφά-
ται τοῦντον οὐρανόν.

ο. 447.

17.37. Διγονγίτον. Τοῦντον τοῖς πατέρεσιν παρατίθεται πατέρατοις.

17.38. Τοῦντον. Εἰργάζεται τοῖς πατέρεσιν, ταῦτα πατέρεσιν παρατίθεται τοῖς πατέρεσι.

18.30. Διγονγίτον. Υψηλοῖς παρὰ θεοὺς αἰτούσαι αὐθεντοῦσιν, τοῖς
διατάξιν διαγενετέσιντον τοῖς πατέρεσιν σύντονοι. απαρτα δὲ τα-
νακτια προσονταί αἵλοι προσθεταί μεσοπίντηντον διατάξιν-
τον πατέρατοι.

18.55. Διγονγίτον. Ποταὶ παρεργαταὶ πατέρεσιν παρεβεβλη-
τοῦσιν τοῖς πατέρεσιν τοῖς πατέρεσιν παρεργαταὶ πατέρεσιν, τοῖς
πατέρεσιν μέσοιν παρεργαταὶ τοῖς πατέρεσιν πατέρατοι, διδοσοῦσιν
χέλονται τοῖς πατέρεσιν, αἱ δὲ πόλεις πολλαῖς τοῖς πα-
τέρεσιν. τετταύτη [τετταύτη Dyroff] τοῖς πατέρεσιν τοῖς πατέρεσιν
πατέρεσιν μέσοιν πατέρατοι, τοῖς πατέρεσιν πατέρατοι, διὰ ταχίστης
τοῖς πατέρεσιν πατέρατοι, τοῖς πατέρεσιν πατέρατοι, τοῖς πατέρεσιν πατέρατοι
τοῖς πατέρεσιν πατέρατοι, τοῖς πατέρεσιν πατέρατοι, τοῖς πατέρεσιν πατέρατοι.

20.56. Διγονγίτον. Θυμῷ μάχοθαι μεταχειρούσαι αὐτοῖς διεργατέσιν
πατέρατοι.

20.62. Διγονγίτον. Φιλονίνην πάτητα αἰτεῖσθαι. τοῦ γάρ πατέρατον διεργατέσιν
πατέρατοι θυμῷ στοίβασιν συγκρίπτουσιν τοῖς πατέρεσι.

22.42. Διγονγίτον. Τετταύτη τῷει διανοδοφίνιν [diabolus = Buech-
ler] μανίαν εἰπεντελέχειν τοῖς πατέρεσι.

Σερβιανό	III
----------	-----

v. 448.

29.63. Διηγητέων. Οι ἔνδονοι πένονται μὲν ἀνωτερῷ πο-
νοῦνται ἡλικοτέρην παρακενάδονται.

29.66. Διηγητέων. Πλείστοις οἱ ἄνθρωποι φύονται ἀπόρρυπτοι.
31. 7. Διηγητέων. Φάσιον μὲν πονοτῆτα, πάντες δέ τενταί μὲν
ἐρχόμενη. Σύνθετον πολὺ γάλλον τὸν ἄλλον οντας εἰσχωρούσται.

v. 449.

40. 6. Διηγητέων. Ξενιῶν διέταξεν διδάσκοντα πάρους
οὐδετέλιανται μόνον τλυνταλα γάνασα.

40.7. Συλλαλή. Αὐτοῖς σορθῆ πάσαι τὸν βασικόν γούναρχοντα
παρέπει οὔρηστος μόνονται.

43.34. Τοῦ διητοῦ. Σεδόνιον επιφύλος οἱ γιατροί παρακενοῦνται Σερβιανό
καὶ ρινιόνται μὲν πονούνται δύσιν ψθούσι. IV (flor.)
Meineke.

43.40. Διηγητέων. Απὸ διηγούντος τὰ γράμματα ἕρεται μὲν
ταῖς πόλεσσι τοῖς πολίτεσσι δυνάται οὐδέποτε διαφέρεται. Ήδωρ δέ
v. 450.

43.43. Τέλαται μὲν πόλεις χειροποίηται πεπιστεγάσθαι, δέ τε
ἀφρατά καὶ μὲν ποδοποταρά παρατάσθαι μὲν τινάς τε ταῦταις
τοποθετηθεῖσαι παρά τὸ χειρόποτα τότε τοιούτοις μέσοις μάζα τοιούτης
πάστα τοιούτης, μὲν τοιούτους σημειώσις πάστα σιγερατά μὲν τοιούτων
διαρθρώσισσιν τὰ πάστα διαφέρεται.

43.45. Οἱ μανοὶ τὸ δέλτον τοῦτο ταῖς νόσοις ἀντιτίθενται
τὸ δέλτον τοιούτον, τοσούτον τὸ δέλτον τὸν ανανθύ-
τεν πορνεατοντα μὲν οὔτε ταῦτα τοιούτα πονούνται.

43.46. Τοῦ τοῦ διαδημάτου τοῖς μὲν τοῖς ιχνοῖς μὲν προτείνεται
τούρινος μὲν παραρρέει μὲν χαρτόδοται, τοτούτων τοῦ μὲν τὸ
οἴνηριν τοῦτο μακρά τοῦτο μὲν οἴνουνται μὲν τοῦτο οἴνουνται
χινούσαι, μὲν τὸ τούτον τὸν διδύλετον μὲν τοῖς πονούνται δρό-
νδοις τοῦτο παρατίθενται, ἡστέλλεται διαφέρεται μὲν τοῖς πονούνταις τοῦτο.

v. 452

46.46. Διηγητέων. Μυστεῖ τὸ δέλτον τοῖς οἰκονόμοις ἀνθρέπουσι
διδύλεται οἴνουνται γαστί τοῦτο τὸ γραπτόδοταν μανοί, τοὺς ποδούς τού-
τον οἴνουνται τὸ δέλτον τοῦτο τὸ οἴνουνται τὸν ανθρέποντα. Τοῦτο τὸν οἴνουνται
τοῦτο τὸ τούτον τὸν διδύλετον μανοί τοτούτων τοῦτο τὸ τούτον τὸν διδύλετον
τοῦτο τὸ τούτον τὸν διδύλετον μανοί τοτούτων τοῦτο τὸ τούτον τὸν διδύλετον.

v. 454

47.19. Διηγητέων. Φένται τὸ ἀρχεῖον σινικούνται πρέσσονται.

v. 459-460

Uechte Fragmente

I. Τηρεῖται ἐν Βαβυλωνίᾳ τὸ δέλτον τηρεῖται (Vgl. S. 374, 23)

Διηγητέων τὸ δέλτον τηρεῖται τοῦτο τὸ δέλτον τηρεῖται [l. 23-
λαζίνιος, οἰνούς] πεποίηται. Λίγης γάρ τοι Anc- K. K. für
S. 376, 25
p. 356, 35
P

22

μαργούσιδην ἵππους οὐτῶν τοῖς ιδίαις οὐλαῖσιν οὐ πάλιν γένεται. Καὶ μὲν
ἰανόντας παραστατικήν αὐτὸν καὶ τὰ δύο διόπτρα Διονύσιος τελεούσεις. Καὶ μὲν
ναὶ ταρπίαντον [ναὶ λεπάνη], τι συνεργείαν εἴδει πανταῖς πο-
λυπάθεαν εἴπει δέ τις ναὶ λεπάνην τὸν Διονύσιον πανταῖς πολυπάθεαν
επιπλανώντας λεπίδεις τὰ μέντορα ναὶ αἴρεις τανταῖς πολυπάθεας
πολυπάθεας τίσεις ναὶ λεπίδεις Διονύσιον πολυπάθεαν ναὶ
κεανόντας πολυπάθεας ναὶ αἴρεις πολυπάθεας τοῦ παραπλανήσαντος
οὐδὲν οὐδὲν Αἰγυπτίον ναὶ λεπάνην Αποδεσμάται. οὐ τοῦ δ' εἰπει πά-
νον εἰπει πολυπάθεαν εξεινούσα [σο τις Ηδ. u. Σοζ. Η. Eccl. II 24: richtig
τίς Διονύσ. I 98, 3 (oben S. 239, 38) εἰπει πολυπάθεαν]. Επούλε
καὶ Βαβυλωνίαν περιόδα ναὶ Αἰγυπτον τοῦ πολυπάθεατον πολυπάθεατον
ιεπίδειν φύσιν.

Das Motiv der Stele (aus Platos Krit. 119c), das seit Euhemeros in
der alexandrinischen Reisemantik beliebt wird, die Ruhmredigkeit
und die vermeintlich aus Theophrasts Dialog Gelehrsamkeit
(Αποδεσμάται) machen die Fälschung auf ebenso evident wie lieber-
nützlich aus Theophrasts Dialog Auixaqos [Diog. V 50] übernom-
mene Figuren zu weisen. Chaldeers Akikaros [=bab. ass.
Aki-akar mein bruder ist freundlich nach C. F. Lehmann] vgl. Auixa-
qos (Auixaqos, Axinagos) des Buches Tobit A 1, 22. Wie dieser
Buch scheinen auch die Babyloniadai in Ägypten in gutalexandri-
nischer Zeit gefälscht zu sein. Von Balas? Aus Pseudodionysius
mit Agicartus auf dem Trierer Museummosaik. Vgl. Studien und u. Arch.
Jahrb. VI ff.

2. Τρίποντον οὐ μερόντα
3. Τυναρού Τριπάστου
4. Τρίπι Τολοπίνη.
5. Χαρδανίαντες Λάρας
6. Πρεψίος Λάρας.
7. Τρίπι Λαρας ναὶ μὲν διὸς Νέαρον Βαρούσιον.
8. Ναὶ μὲν Αίρα.
9. Χερύνια[?] οὐχ Χερύβα, Weihkessel; Salmasius Χερύνηρα s. f. 300
ἢ Τριπλάσια.

o. 460 - 472.